

Najsvätejšia Trojica

Naše srdce má dve základné tendencie, dva veľké sklony: prijímať a dávať. Je to dômyselné čerpadlo a rozdávač zároveň. Je to nástroj z ktorého prúdi teplá ľudská krv a horúca ľudská láska. O jednom nám hovorí lekárska veda, o druhom nás presvedča skúsenosť. Prijímať životodarnú ľudskú krv a vzápätí ju rozháňať do celého ľudského tela. Dychtivo vpíjať lásku, aby ju zas márnotratne rozlievali do okolia. To sú jeho funkcie a to i dôvody jeho neustálej činnosti udržiujúcej náš život.

Zo skúsenosti vieme, že keď sa zastaví srdce, keď sa zastaví jeho činnosť, človek už nemôže ďalej žiť. A rovnakú skúsenosť máme i vtedy, keď vychladne láska, keď už človeka s nikým nespája spojivo lásky. Zostáva sám, opustený a zbavený zmyslu vlastného života. Zo skúsenosti hovoríme, že človek sa opustí, prestane dbať na seba začína žiť na spôsob zvieratá, inokedy sa to povie aj nahlas: „som tu, a chcem tu ešte byť na tomto svete kvôli deťom, kvôli manželovi, manželke a pod...“ . Aj pri tých najsmutnejších udalostiach života, keď sa človek dostane do ťažkej choroby či vysokej staroby – vtedy si uvedomuje a vníma, že postupne všetko stráca pre neho hodnotu a zmysel. Pýta sa: „Načo sú peniaze, načo auto, veľký dom, načo tie neosožné boje o moc, či slávu...“ To po čom neustále túži je niečo viac. Je to pociťovať lásku od Boha a lásku od svojich najbližších. Mať tieto živé prepojenia lásky.

Aj vo Svätom písme čítame, že keď bol Adam, prvý človek v rajskej záhrade cítil akúsi nespokojnosť. Boh ho miloval o čom nemal pochybnosti, ale predsa Adam túžil ešte po niekom s kým by vytváral vzťahy lásky a spoločenstva aj tu na zemi. Božia láska v Duchu Svätom môže zaliť a naplniť do plnej miere ľudské srdce, ale Adam vtedy ešte nemal o tom skúsenosť. A to asi vysvetľuje, tú jeho nespokojnosť a pocit samoty. Ale napriek tomu, že Boh je schopný naplniť ľudské srdce predsa nás stvoril ako ľudí, na svoj obraz a to znamená i na obraz Najsvätejšej Trojice. Chcel a chce, aby tak ako medzi Ním – Nebeským otcom a jeho synom Ježišom Kristom a Duchom Svätým bol vzťah lásky. A tak tento obraz vzťahu a spoločenstva lásky sa má prenášať do našich ľudských spoločenstiev a spoločností.

Vo Svätom písme slovo srdce označuje aj najhlbšie vnútro človeka, miesto jeho vlastného ja a pokladnicu všetkého čo v sebe človek nosí, všetkých dobrých vecí, hnutí a myšlienok ale žiaľ i tých, čo sa tam dostanú a nie sú dobré.

Chodíme k lekárom a dávame si pozor, aby naše srdce dobre fungovalo. A nemôže fungovať, ak je porucha v príjme alebo vo vydávaní krvi alebo lásky, ak je srdce choré.

A keď je srdce choré, je to vždy vážna vec. - Srdce nezvykne málo bolieť.

Krv má svoj kolobeh, svoju cirkulačnú cestu, a musí ju mať i láska. Preto si hľadáme niekoho, komu by sme svoju lásku venovali a on nám ju opätovoľ. Tešíme sa ak máme pri sebe mamu, otca, brata či sestru. V prirodzených a dobre usporiadaných vzťahoch vždy zostane láska medzi mamou a jej dieťaťom, a v inej forme ale predsa zjavnej i vzťah medzi deťmi a otcom, ale tu môžu byť i výnimky.

Keď človek dospieva, hľadá si seberovného na opätovanie lásky, hoci rodičovskú lásku nosí stále v srdci. Vychádza medzi ľudí a hľadá srdce, ktoré by bolo schopné prijímať a vrátiť teplý prúd lásky, vychádzajúci z neho, a ktoré by sa dalo naladiť na tep jeho srdca – hľadá priateľa. - Ale žiaľ, ľudia sú takí nestáli, nevytrvalí. - Začas, zamálo, a potom sa sklamané srdce znovu rozbolí...

V absolútnom zmysle stály v láske je len Boh. Svätý Augustín skúsil ľudí i Boha, a celú túto svoju životnú skúsenosť vložil do slov: „Nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe, Bože.“

A v skutku my sme dostali dar vstúpiť do spoločenstva s Bohom, do jeho Trojičného života. Vstúpil do nás Svätý Duch, posvätil nás i pretvoril a stali sme sa božími deťmi, účastníkmi na Božom živote a na Božej nekonečnej láske. A teológia nás učí, že tam, kde je jedna z troch Božských osôb, tam sú prítomné spolu všetky tri – Jeden Boh v troch osobách. Tam kde je Duch Svätý, tam je i Ježiš Kristus i Boh Otec. Je to veľké tajomstvo našej viery ale i veľký dar. Máme účasť na Božom trojičnom živote, v našich „žilách“ koluje Božia nadprirodzená láska.

Kto je teda takto milosťou, skrze Ducha svätého zakotvený v Bohu, kto má v sebe Kristovu lásku, ten ju vie i správne odovzdávať i prijímať. A tak vznikajú okrem tohto najsilnejšieho a najdôvernejšieho priateľstva s Bohom, vznikajú i tie najkrajšie duchovné priateľstvá s ľuďmi, ktorí sú takto zjednotení v Bohu a naplnení Božou láskou.

Ak cítime nedostatky v našich vzájomných vzťahoch, je to preto, že nemáme dost silný vzťah k Bohu, ktorý by nás navzájom posväcoval, posilňoval a v Božej láske zjednocoval. Tam, kde sa človek obráti úprimne k Bohu, tam nadobúda i vytvára nové vzťahy, na inej vyššej úrovni s ľuďmi, tými najbližšími i vzdialenejšími, ale vždy začínajúc od tých a s tými, ktorí majú rovnakého ducha – Ducha Svätého – Ducha Božej lásky. Ak chceme obnovu našich vzťahov, obnovme si náš vzťah voči Bohu, vstúpme do toho tajomného Božieho trojičného života a budeme vidieť ako sa menia a novým Duchom naplňujú i vzťahy s tými, ktorí sú okolo nás. Nie možno hneď s každým, ale určite s tým a s tými, ktorí rovnako príjmu toho istého Božieho Ducha.

Mário Orbán

R.: Blažený ľud, ktorý patrí Pánovi.

1. Pánovo slovo je pravdivé a vezme všetko jeho konanie.
2. Miluje spravodlivosť a právo; milosti Pánovej plná je zem.
-R.
3. Pánovým slovom povstali nebesia a dychom jeho úst všetky ich voje.
4. Lebo on riekol a stalo sa, on rozkázal a všetko bolo stvorené.
-R.
5. Hľa, oko Pánovo bdie nad tými, čo sa ho boja, nad tými, čo v jeho milosrdenstvo dúfajú,
6. aby ich zachránil pred smrťou a v čase hladu nakrmil.
-R.
7. Naša duša očakáva Pána, on je naša pomoc a ochrana.
8. Tvoje milosrdenstvo, Pane, nech je nad nami, ako dúfame v teba.
-R.

(Ž33.4-5.6+9. 18-19. 20+22)

Veľkosť a výnimočnosť človeka je daná jeho schopnosťou myslieť a rozhodovať sa. Avšak najviac vyvyšuje človeka jeho talent na lásku - milovať a byť milovaný. Rozumom, vôľou a bytostnou schopnosťou milovať, človek vystupuje z prachu zeme a stáva sa Božím obrazom, preto „nespokojné je srdce človeka, kým nespočinie v Bohu“ (sv. Augustín).

Človek je stvorený tak, že každá jeho čiastka volá po Bohu, ktorý je láska. Boh Otec totiž „tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna“ (Jn 3, 16), preto na naplnenie ľudského života vždy bude platiť Božie pravidlo „Kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom“ (Jn 4, 16). Tak ako je Božia láska najčistejšia, motivovaná iba sama sebou, lebo sa nedá ničím vynútiť, tak aj pravá ľudská láska odmieta každú kalkuláciu a vyžaduje dávať sa ako bezvýhradný dar - opustiť seba samého. Keď človek prijme Ježiša a vedome s ním spojí svoj život, zúčastňuje sa na Otcovej večnej láske a Kristovou oddanosťou osobne zveruje svoj život živému Bohu. Ten, kto nechal svoj rozum preniknúť vierou v Ježiša Krista, zveril život pravde a láske toho, kto presahuje človeka. Veriaci sa tak v Kristovi otvára novosti Božieho príchodu. A toto očakávanie nekonečného - nebeského oproti konečnému - pozemskému vo vôli spôsobuje Duch Svätý. Vďaka jeho poslaniu sú ľudské dejiny miestom, kde sa uskutočňuje budúce završenie človeka a naveky sa sprítomňuje tajomstvo premeny človeka vzatého z hliny na človeka oživovaného Božím Duchom. Duch Svätý, ktorý je v Najsvätejšej Trojici putom lásky Otca a Syna, otvára Božiu Trojicu človeku, človeka Trojici a rozhoduje o ich vzájomnom večnom spolení. Ľudská vôľa, ktorá sa v nádeji opiera o Ducha, sa nesklame, lebo božský Utešiteľ jej už zjavuje prisľúbenú budúcnosť. Práve na slávnosť Najsvätejšej Trojice si uvedomujeme, na akú veľkosť a výnimočnosť nás Boh stvoril a pozval.

RÓBERT BEZÁK

Oznam: Na základe rozhodnutia otca Arcibiskupa Mons. Stanislava Zvolenského od 1.VII.2009 nastupuje do našej farnosti nový kňaz do funkcie farára: ThDr. PaedDr. Alfonz Vladimír Sabo, OP, PhD., nar. 1972 v Snine a doterajší správca farnosti Bratislava – Nové mesto a bude spravovať iba farnosť Vištuk. Doterajší správca farnosti Mário Orbán bude od 1.VII.2009 pôsobiť vo funkcii farára vo farnosti Bratislava – Rača, z dôvodu potreby Cirkvi prideliť mu väčšie pole pôsobnosti – väčšiu farnosť než má tie doteraz.

Krízy sú istým druhom pôrodných bolestí. Krízy sú poplašným znamením. Bolesti hlavy po prehárenej noci hovoria o tom, že je potrebné zmeniť spôsob života. Bolesti brucha nás vyzývajú zmeniť svoje stravovacie návyky. Krízy v bohatých krajinách sú podobne ako bolesti brucha dôsledkom materiálneho presýtenia. Odhaľujú našu skutočnú krízu, prázdnotu ducha a schudobnenie srdca. Môžeme menej nakupovať, môžeme si dopriať menší luxus. Je to katastrofa alebo požehnanie?

Ako sa končia krízy? Sú dve možnosti. Buď dôjde ku katastrofe, pretože jednotlivci alebo skupiny, ktoré majú v rukách moc, bránia všemožne svoje záujmy, alebo dôjde k zmene životného postoja: Právo silnejšieho už viac nebude určujúce. Konečne sa bude brať ohľad aj na slabého, bezmocného človeka. Naučí nás kríza, že oveľa ďalej zjdem, ak budeme mať menej?

Krízy môžu byť požehnaním. Nútia nás rozmýšľať o pravých životných hodnotách. Čo má pre nás naozaj cenu?

Phil Bosmans „Daruj úsmev“

Sväté omše v 10. týždni cezročného obdobia (B)

9.VI. utorok

18.00 + Mária Hladíková a manžel

10.VI. streda

18.00 + Ernest Krchnák a vnuk Matej

11.VI. štvrtok Najsv. Kristovo telo a krv-prikázaný sviatok

17.30 + za farníkov

12.VI. piatok

18.00 + Ján Radakovič a manž. Vincencia

13.VI. sobota

8.00 + Anton Ochaba a manž. Apolónia

Upratovanie kostola č.d. 285 – 324

14.VI. 11.Nedeľa cezročného obdobia (B)

8.00 + rodiny Šikulovej

Po tejto sv.omši, bude procesia k slávnosti Božieho Tela

18.00 za farníkov

Liturgický kalendár

8.VI. pondelok sv.Medard, biskup

9.VI. utorok sv.Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi

10.VI. streda bl.Diana, panna

11.VI. štvrtok Najsvätejšie Kristovo telo a krv-prikázaný sviatok

12.VI. piatok sv.Gašpar Bertoni, kňaz

13.VI. sobota sv. Anton Paduánsky, kňaz a učiteľ Cirkvi

Anjel LÁSKY

Láska je už také ošúchané slovo, že sa takmer bojím postaviť ho do čela anjelov pre život. O láske sa spieva v nespočetných slágoch. Okolo lásky sa točí všetko. A mnohí automaticky spájajú s týmto pojmom predstavu naplnenej sexuality. No nech je slovo láska akokoľvek otrepané, v hĺbke svojho srdca po nej túži každý. Túži byť bezpodmienečne milovaný iným človekom. Je šťastný, keď sa zaľúbi do niekoho, kto jeho lásku opätuje. Potom v ňom niečo rozkvitne. Jeho tvár sa zrazu rozžiari radosťou. Vie, že priateľ či priateľka ho bezpodmienečne akceptuje a miluje. Láska - aspoň tak sa hovorí v rozprávkach - vie znova prebudíť k životu skamenených ľudí. Ľuďom z rozprávok, zakliatych pre nejakú nerest' na zvieratá, vie znova vrátiť ich ľudskú podobu. Tak ako ich čarodejnica začarovala, tak sa silou lásky znova menia na krásnych princov či princezné, hodné lásky a žiaduce. Sú znova šťastní a vedia iných urobiť šťastnými.

Keď želim sebe alebo tebe anjela lásky, potom ti neželám iba toľko, aby si bol milovaný, alebo aby si sa zaľúbil do nejakého muža alebo ženy. Pretože láska je viac, než len zamilovanosť. Vo svojej cele mám ikonu svätého Mikuláša. Keď sa na ňu dívam, cítim, že tento svätý je sám osebe láskou. Jednoducho vyžaruje lásku. Nie je zaľúbený do ženy. Pravdepodobne nie je zaľúbený ani do Ježiša Krista, ale je celý natoľko preniknutý láskou, že ju odzrkadľuje celou svojou bytosťou. Ide o pradávnu túžbu človeka nemilovať len priateľa či priateľku, ale sám sa stať láskou. Kto sa stane láskou, miluje všetko okolo seba. Stretáva sa s každým človekom plný lásky a prebúda v ňom život. S bážňou a láskou sa dotýka každého stebelka trávy. Vie, že v Talmude sa hovorí, že Boh pridell každému stebłu trávy anjela, aby mohlo rásť. Plný lásky pozoruje zapadajúce slnko.

Cíti sa natoľko milovaný Bohom, že jeho láska ním prúdi. Všetko, čo robí, je poznamenané touto láskou. Pracuje z lásky. Keď spieva, spieva preto, že miluje, preto, že jeho láska si hľadá nejaký výraz.

Od nepamäti sa práve v súvislosti s láskou hovorí o anjelovi lásky. Tomu, kto ma miluje, hovorím: Ty si anjel. Keď smiem okúsiť lásku, mám pocit, že do môjho života vstupil anjel. Phil Bosmans sa domnieva, že anjel je niekto, „koho ti Boh pošle do života, nečakane a nezaslúžene, aby ti zapálil pár hviezd, keď všetko potemnie“.

Potrebuje anjelov lásky, aby nás uviedli do tajomstva lásky, aby nám dali načrieť do prameňa lásky, ktorý v nás prýšči, ale ktorý je často zasypaný, alebo skalený našimi zranenými citmi.

S anjelom lásky však musíš zaobchádzať obozretne. Nesmieš ho preťažovať. Môže premeniť iba ten materiál, ktorý mu ponúkneš. Ak potlačíš a schováš svoje agresívne pocity, anjel cez ne nemôže preniknúť ani svojou láskou. Potom v tebe zostanú ako horká kávová usadenina. A postupne budú ničiť všetko tvoje úsilie o lásku. Nastav svojmu anjelovi lásky všetko, čo je v tebe, aj svoju zlosť a hnev, aj žiarlivosť a strach, aj nechúť a sklamanie. Pretože všetko, čo je v tebe, túži byť premenené láskou. Nechaj sa anjelom lásky všade sprevádzať. Zober ho so sebou do svojich konfliktov na pracovisku, do výmeny názorov v rodine, v manželstve alebo priateľstve. Anjel lásky nie je zbožná cukrová poleva, ktorou sa dá všetko natrieť. Anjel lásky by chcel premeniť tvoj život. Nič ti nezakazuje. Nezakazuje ti tvoj hnev. Nežiada, aby si nemal zranené city. Iba by chcel, aby si mu dovolil prežiť všetko, čo zažiješ. Potom uvidíš svoje konflikty v inom svetle. Ony jednoducho nezmiznú. A nenájde sa zakaždým rýchle a ľahké riešenie. Tvoj anjel lásky miluje aj pravdu. Chce, aby si sa vždy presne pozrel na to, čo sa prihodilo, aby si bral vážne svoje pocity, ktoré pri konflikte vytrysknú von. Zároveň však chce, aby si nelipol na svojich zranených pocitoch, ale aby si ich spochybnil láskou.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobrý Ježišu,

v dôvere, že ty vidíš všetko, v dôvere, že tvoj pohľad uzdravuje, posilňuje, dodáva sily, pokoj a nádej, som tu, v tvojej prítomnosti. V dôvere, že ma prijímaš, aj keď vidíš, aký som slepý a neschopný vidieť. Neschopný vidieť teba, Pane. Neschopný vidieť ťa v mojom živote, sebe samom, v udalostiach každého môjho dňa. Neschopný vidieť ťa v druhých, v mojich najbližších, v susedoch, kolegoch, súrodencoch, rodičoch. Dokážem v nich vidieť viac to, čo mi na nich prekáža, ako to, čo ma na nich teší. Inokedy ich vidím skôr takých, akých ich chcem mať a vidieť ja, než takých, akých mi ich posielal a chceš, aby som hľadel na nich tak, ako na nich hľadáš ty. Ani v tvojej Cirkvi nie som vždy schopný vidieť teba. Áno, tvoja Cirkev má chyby, vo mne samom môžu zastrieť môj pohľad na teba a odvádzať ma od teba.

Láskavý Ježišu, neraz ťa neviem vidieť ani v tých, ktorí vedome či nevedome zneužívajú moju lásku, moju slabosť povedať nie. Ani v tých, ktorí drzo bez akejkolvek úcty k posvätnému celkom otvorene žijú svoje sebecko, svoj odpor a svoju nenávisť k tebe, k Cirkvi a ku všetkým veriacim. Ježišu, odpusť mi, že nie som schopný vidieť krásu, všetky tie dobrá, ktoré si vložil do celej prírody, do svojej Cirkvi, do každého človeka, aj do mňa samého. Odpusť mi, že som náchylný vidieť skôr to, čo je zlé. Odpusť mi, Ježišu, že neraz pre svoje sebecko nevidím potreby druhých. Odpusť, keď sa nechávam zlákať iba zdaním, povrchným pohľadom, keď neskúmam veci do hĺbky a ľahko podlieham mienke iných či neovereným informáciám, médiám, tlaku, pochybným novinárom. Odpusť, keď som bez úvahy rýchlo robil uzávery, keď som pri prvom stretnutí posudzoval vo svojom srdci správanie a postoje druhých. Odpusť, že som neraz videl a odstraňoval smietku v oku druhých, no brvno vo vlastnom oku som nedokázal vidieť. Odpusť mi, že som sa úprimne netešil z daru viery v teba a z toho, že si ma povolal k tým, ktorí sú šťastní, že sa môžu tešiť z pohľadu na teba. Odpusť mi, Ježišu, prosím.

Dobrý Ježišu, ďakujem ti za každú chvíľu, v ktorej si mi daroval svetlo a mohol som vidieť. Ďakujem ti za vieru a dôveru v teba, ktoré mi sprostredkujú svetlo aj vo chvíľach temnoty. Ďakujem ti, Ježišu, za úžasný a nevýslovný dar, akým je čisté srdce, pretože len ono ťa dokáže vidieť. Ďakujem za poznanie, že najlepšie vidíme láskou, že kto miluje, vidí a vie, kto je a kam ide. A, naopak, kto nemiluje, nevidí a nevie, kto je a kam ide, lebo tma mu zaslepila oči. Ďakujem ti, keď mi svojim slovom ukazuješ, že sebecko a bohatstvo zatemňuje zrak, oberá o čistý pohľad.

Ďakujem ti, Ježišu, že ma svojim slovom učíš, že čisto milujúce srdce je schopné vidieť ťa.

Ďakujem ti, Ježišu, keď mi v evanjeliu hovoríš aj o tom, že ľudia môžu, viac milovať tmu ako svetlo a takými ich robia zlé skutky. Tak ma učíš, ako možno prísť o svetlo.

Ďakujem ti, Pane, za slová slepej ženy, ktorá povedala: Najväčším nešťastím nie je to, že človek nevidí, ale to, že nevie, prečo žije.

Ďakujem ti, Ježišu, že si otváral a otváraš oči slepým.

Pane, ty vieš, že je v nás prítomná nielen tma očí, ale i tma mysle, citu, pamäte, tma duše, srdca, viery.

Prichádzam k tebe, ba som pri tebe a prosím o dar pravého videnia: Pane, daj, aby som videl.

Prosím o dar viery, aby sa mi vždy stávala svetlom života: Pane, daj, aby som videl.

Prosím o dar tvojej lásky, bez ktorej nemožno vidieť správne ani teba, ani druhých, ani seba: Pane, daj, aby som videl.

Prosím o tvoje slovo, ktoré je svetlom, pochodňou na cestách môjho života: Pane, daj, aby som videl.

Prosím o tvojho Ducha, ktorý utvára nové srdcia, udeľuje nový zrak, darúva nové svetlo: Pane, daj, aby som videl.

Prosím, nech ma svetlo tvojho Ducha uschopní pozerat' sa tvojim, novým pohľadom: Pane, daj, aby som videl.

Ježišu, prichádzam k tebe, lebo verím, že dôverné spoločenstvo s tebou ma uschopňuje vidieť tak, ako vidíš ty. Učí ma tvojmu pohľadu, darúva mi svetlo, ktorým si ty sám.

Pane, daj, aby som videl aj svoje vlastné hriechy. Všetko to, čo ma oberá o pokoj a radosť, o skutočné svetlo a bráni mi byť tvojím. Prosím, daj, aby som videl aj cestu, ako vyjsť z hriechu. Prosím, Ježišu, aby som videl, že bez teba nebudem môcť byť tým, kým mám byť, žiť tak, ako mám žiť, byť pre druhých takým, akým ma pre nich chceš mať a akého ma z tvojho pohľadu potrebujú.

Pane, daj, aby som vždy videl, že bez teba nebudem môcť byť darom pre druhých a nedokážem druhých vnímať ako dar pre seba.

Pane Ježišu, daj, aby som vďaka tebe a tvojmu slovu videl, čo je v mojom živote to jediné potrebné. Pane, daruj mi dar vidieť tvojimi očami. Daruj mi milosť svojim životom zvestovať druhým: Videl som Pána.

Ježišu, aj keby sa stalo, že by som mnohých ľudí a mnohé veci nevidel, nikdy nedopuším, žeby som nevidel teba! Daj, prosím, aby som ťa raz uvidel z tváre do tváre. Ty mi buď svetlom a sviieť cezo mňa tak, aby ľudia oslavovali tvojho a nášho nebeského Otca.

Znova ti, Ježišu, ďakujem, že mi nikdy nezhasáš svetlo nádeje - že mi môj hasnúci knôtik nezahasiš. Chráň vo mne svetlo tvojej lásky, svetlo tvojej dobroty, tvojej múdrosti, svetlo tvojej pokory, tvojho nadšenia, tvojho milosrdenstva, tvojho kríža i vzkriesenia.

Pane, ty najlepšie vieš, koľko je vo mne tmy a koľko svetla. Ty najlepšie vieš, čo všetko nevidím. Nuž, buď mi svetlom! Daj, aby som videl! Daj, aby som vždy túžil pozerat' sa tvojím pohľadom, tvojím srdcom.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

DENNÍK OTCA A SYNA Charles Francis Adams, významný politik a diplomat, si písal denník. Pri jednom dátume si poznamenal: „Dnes sme boli celý deň so synom na rybačke. Zasa jeden premárený deň.“

Jeho syn, Brook Adams, si tiež písal denník, ktorý sa zachoval až dodnes. Pri tom istom dátume mal Brook Adams poznámku: „Dnes som bol s otcom chytat' ryby. Bol to najkrajší deň môjho života.“

Otec si myslel, že na rybačke so synom premáril celý deň, no jeho syn to považoval za veľký vklad do života. Podľa čoho to každý z nich hodnotil? Podľa toho, čo v živote považuje za najdôležitejšie.

Najvzácnejšie v živote nie sú veci, ale chvíle.

Art Buchwald

Lectio divina

Veľké poverenie

Mt 28,16-20
¹⁶Jedenásti učeníci odišli do Galiley na vrch, kam im rozkázal Ježiš. ¹⁷Keď ho uvideli, klaňali sa mu. No niektorí pochybovali. ¹⁸Ježiš pristúpil a povedal im: Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi. ¹⁹Choďte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstíte ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha ²⁰a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.

Ďalšie čítania: Dt 4,32-34.39-40; Ž 33,4-6.9.18-20.22; Rim 8,14-17

ČÍTANIE:

Matúšovo evanjelium sa končí stretnutím Ježiša s učeníkmi. Opäť uvideli Ježiša, ale nie každý veril svojim očiam. Ježiš bude aj naďalej so svojimi učeníkmi, avšak tí ho už neuvidia. V dnešnom čítaní im dal veľmi dôležité poverenie, ktoré sa stalo známym ako „veľké poverenie“. Mali ísť ku všetkým národom, hlásať evanjelium a krstom z nich robiť Ježišových učeníkov a členov kresťanského spoločenstva. Ježiš dal učeníkom konkrétne pokyny. Najprv mali krstíť ľudí v mene Trojjediného Boha - Otca, Syna a Ducha Svätého. Učil svojich nasledovníkov, aby videli Boha ako tri osoby v jednej a navzájom sa milovali a slúžili si tak, ako to robia osoby Trojice. Ďalej mali učiť nových učeníkov, aby poslúchali všetky prikázania, ktoré im Boh dáva. Ježiš napokon opustil svojich učeníkov s úžasným prislúbením, ktoré platí pre nás rovnako ako platilo pre prvých učeníkov: budem vždy s vami. (20. verš). Neviditeľná prítomnosť vzkrieseného Pána medzi nami je tajomstvom kresťanského spoločenstva. Ježiš, ktorý žije vo svojich učeníkoch, priťahuje nových veriacich a pomáha im rásť. Pravidlom číslo jeden ostáva vzájomná láska (Jn 15,12).

MEDITÁCIA:

- Ježiš dostal všetku moc na nebi i na zemi (18. verš). Boh je pánom situácie. Ako by to mohlo ovplyvniť naše myslenie a modlitby?
- Uvažujme o Ježišovom učení a prikázaniach. Do akej miery ich zachovávame? Jakub nás varuje, aby sme sa neklamali, keď budeme slovo len počúvať a neuvádzať ho do praxe (Jk 1,22).
- Ježiš nám sľubuje, že bude vždy s nami. Čo to znamená pre nás osobne?
- Uvažujme o láske a službe, ktorá existuje medzi osobami Trojice. Ježiš chce, aby sme nasledovali tento príklad vo svojich vzájomných vzťahoch.

MODLITBA:

33. žalm hovorí o stvorení, Božích večných prislúbeniach a jeho ochrane. Oplatí sa pripomínať si Božie prislúbenia, pretože nám dávajú silu a nádej. Keď sa budeme modliť, otvorme si Bibliu, vezmime ceruzku a napíšme „P“ (= prislúbenia) na okraji pri Mt 28,20 a 2 33,20. Poďakujme sa Bohu za jeho prislúbenia pre nás. Biblia ich je plná. Počas dňa si pripomínajme tieto verše - keď sa ich naučíme a budeme ich aplikovať, stanú sa v našom živote realitou. V ďalších textoch nájdeme mnohé ďalšie prislúbenia, takže majme ceruzku stále pri sebe.

KONTEMPLÁCIA:

Dnes tu máme veľmi dôležitú tému: večnú starostlivosť a ochranu. Mojžiš vo 4. kapitole knihy Deuterónium pripomínal Izraelitom Božiu lásku a starostlivosť v dejinách skôr, než im Boh zjavil Desatoro (Dt 5). Pavol v Rim 8,14-17 zdôrazňoval, že tí, ktorých Boh vedie svojím Duchom, sú Božie deti.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku